

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst til hr. Lindenskov og hr. Ellefsen som repræsentanter for Færøerne sige tak for de venlige ord om samarbejde og vilje til samarbejde også fremover. Ganske kort vil jeg sige, at vi i regeringen er fuldstændig klar over, at der for færingerne er tale om store og alvorlige problemer i forbindelse med fiskerirettighederne og fiskerimulighederne. Jeg kan kun sige, hvad vi har sagt før, og hvad vi også i praktisk handling har vist, nemlig at vi er villige til at gøre alt, hvad der kan gøres, for at varetage færingernes særlige problemer i forholdet til fiskeriet.

Hr. Steenholdt og hr. Preben Lange som repræsentanter for Grønland må jeg også have lov at sige tak for de venlige ord med udtryk for vilje til samarbejde. Jeg bemærkede, at der fra hr. Steenholdts side faldt en udtalelse om, at man ikke ville forhaste sig med at påtage sig alt for mange nye opgaver til hjemmestyret, men jeg forstår, at der blandt de to partier, som præger arbejdet i Grønland, er en enighed i opfattelsen af, at der naturligvis er nye opgaver, der lidt efter lidt skal overlades grønlænderne til egen administration og til egen afgørelse. Det er også den politik, der ligger bag ved hjemmestyrekommissionen og hjemmestyreløven, og det drejer sig blot om i samarbejdets ånd at finde ud af, hvad og hvornår man skal flytte opgaver til Grønland.

I den forbindelse lagde jeg mærke til, at den ene af talerne – det var hr. Preben Lange – sagde, at han opfattede sig som vagthund for Grønland, og jeg lagde mærke til, at hr. Lindenskov sagde, han ville tale færingernes sag. Enten man nu anvender det ene eller det andet udtryk, vil jeg sige, at regeringen finder det naturligt og selvfølgelig, at netop de fire repræsentanter for Grønland og Færøerne i den grad vil tale primært deres eget folks sag i det parlament, som det danske folketing er, og hvor der netop er givet plads til dem med denne klare opgave.

Der har i diskussionen været nogle spørgsmål, som ikke vedrører den helt aktuelle økonomiske situation i forbindelse med åbningstalen, og lad mig derfor lige gøre nogle få bemærkninger om det.

Jeg tror, det var hr. Poul Schlüter, der rejste spørgsmålet om forsvarsproblemerne, nemlig om regeringen ønskede, at vi også

fremover skulle have en bred opbakning af en række partier med henblik på at lave et nyt forsvarsforlig; i hvert fald var hr. Ellemann-Jensen også inde på det, og måske var det ham. Undskyld, hvis jeg tog fejl.

Det afgørende er, at regeringen ønsker, at der bliver en bred tilslutning til forsvarspolitikken, og vi ser derfor meget gerne, at de partier, som lavede det sidste forsvarsforlig – og også gerne et parti mere – var med i en forsvarspolitisk løsning, der kunne gælde for de kommende fire år. Der er altså ingen tvivl om, at regeringen ønsker, at forsvarspolitikken så vidt muligt skal hvile på et bredt grundlag i folketinget, og jeg har hermed tilkendegivet, hvad vi mener om det.

Også spørgsmålet om atomraketter og atomvåben har været inde i billedet, og jeg skal meget forenklet sige følgende: Danmark ønsker nu som før ikke, at der skal være atomvåben på dansk jord. Vi kan heller ikke anbefale andre lande atomvåben, når vores eget udgangspunkt er, at vi ikke ønsker atomvåben på dansk jord. Vi lægger derimod enorm vægt på, at der hurtigt kommer gang i forhandlingerne mellem supermagterne om dette atomraketspørgsmål og om begrænsning af våbenkapløbet i det hele taget. Det mener vi er noget aldeles afgørende, og det vil vi sætte i centrum. Det er med den holdning, vi går ind i forhandlingerne i NATO for at finde den løsning, der bedst kan fremme den holdning og de synspunkter, som den danske regering har.

Skal vi gå lidt mere i detaljer om denne sag, tror jeg, det vil være klogt at være opmærksom på, at der jo vil komme en forespørgselsdebat herom i løbet af denne måned, og dér vil vi mere detaljeret kunne diskutere denne sag.

Så har der været rejst det spørgsmål, om regeringen skulle have gjort sig skyldig i en misforståelse med hensyn til forslag om overskudsdeling. Jeg vil gerne hertil sige, at regeringen i åbningstalen har tilkendegivet, hvad vi mener der bør gøres ved dette problem om overskudsdeling. Vi har altså ment det hensigtsmæssigt – og det er fortsat regeringens opfattelse – at det var i form af en folketingsbeslutning, for det første fordi vi gerne ser, at denne sag bliver taget ganske alvorligt af alle de partier, som i fællesskab gerne skulle prøve at finde en løsning for den samlede økonomiske politik, herunder også for